

Πωλ Νικολάου: Ο αρπιστής της Ορχήστρας Νέων Αυστραλίας

Γράφει ο Σπύρος Παπαστεφάνου

Είναι όμορφο να ακούς κάποιον να σου εξομολογείται ότι η μουσική είναι το παν για τον ίδιο. Ιδιαίτερως αν πρόκειται για έναν νέο άνθρωπο με όλη την ζωή μπροστά του.

Ο Πώλ Νικολάου είναι μόλις 19 χρονών και κατάφερε να με καθλώσει στα 25 λεπτά της διαδικτυακής συνέντευξη μας, εξιστορώντας όχι μόνο τι έχει καταφέρει στα χρόνια της εφηβικής του ζωής ως μουσικός, αλλά και με το πως.

Απόγονος τέταρτης γενιάς, αν υπολόγισα σωστά, ελληνοαυστραλιανής οικογένειας με καταβολές της μητέρας του από το Καστελόριζο και του πατέρα του από το χωριό Μύρτιου της Κύπρου, ακολούθησε τα μουσικά βήματα της μεγαλύτερης αδελφής του, ξεκινώντας μαθήματα πιάνου και βιολιού μόλις συμπλήρωσε τα πέντε του χρόνια.

Ήδη από την πρώτη γυμνασίου (Year 6) παρουσιάζει τις πρώτες συνθέσεις του.

Θεωρώ τον εαυτό μου έναν καλό πιανίστα αλλά δεν διαθέτω ένα ξεχωριστό ταλέντο. Αν θέλεις να ακολουθήσεις μία καριέρα σε αυτό το μουσικό όργανο πρέπει πραγματικά να κάνεις την διαφορά. Το περιβάλλον είναι παρά πολύ ανταγωνιστικό ιδιαίτερα στις νεαρές ηλικίες.

Στην ηλικία των δεκατεσσάρων ανακαλύπτω την άρπα και ζητώ δειλά από τους γονείς μου να κάνω το πρώτο μάθημα. Οι γονείς μου, δεν πείθονται. Νομίζουν ότι πρόκειται για μία ακόμη πρόσκαιρη μουσική μου αναζήτηση και ότι αυτός ο ενθουσιασμός θα μου περάσει.

Θα το δούμε στην πορεία. Συγκεντρώσου στο πιάνο, μου απαντάνε.

Δεν τους αδικώ. Η άρπα δεν συγκαταλέγεται στο κατάλογο των πιο διαδεδομένων μουσικών έγχορδων οργάνων. Είναι επίσης απαγορευτικό λόγω της αγοραστικής του τιμής. Επιμένω και τα επόμενα Χριστούγεννα, έχοντας ως τελευταία μου ελπίδα την ημέρα των 15ών γενεθλίων μου. Φαίνεται ότι τους έπεισα καθώς ξεκινάω το πρώτο μου μάθημα νοικιάζοντας μία άρπα μικρότερων διαστάσεων από την κανονική.

Η περίοδος που θα ακολουθήσει είναι μοναδική. Αν και ξεκινάω την εκμάθηση της άρπας σχετικά σε μεγάλη ηλικία, εν τούτοις κάνω άλματα προόδου σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα, γεγονός που πείθει τους γονείς μου, μετά από προτροπή του δασκάλου μου, να μου αγοράσουν μία άρπα κανονικών διαστάσεων σε ηλικία μόλις δεκαέξι ετών.

Σήμερα μετά από μόλις τρεισήμισι χρόνια θεωρούμαι επαγγελματίας μουσικός του είδους, γεγονός που θεωρώ συναρπαστικό.

Το 2021 καταθέτω για πρώτη φορά αίτημα για να γίνω δεκτός στην Συμφωνική Ορχήστρα Νέων Αυστραλίας. Πολλοί πιστεύουν ότι δεν υπάρχουν πολλοί αρπιστές στην χώρα μας. Πίστεψέ με κάνουν λάθος! Είναι πολύ περισσότεροι από όσοι νομίζουμε.

Κατά συνέπεια το περιβάλλον είναι ανταγωνιστικό και η δυνατότητα να γίνεις μέλος της Συμφωνικής Ορχήστρας Νέων αποτελεί για πολλά παιδιά ένα όνειρο ζωής. Την συγκεκριμένη χρονιά υπήρχαν δύο θέσεις διαθέσιμες για αρπιστές. Κατάφερα μετά από συνεχείς ακροάσεις, υψηλότερου επιπέδου να πείσω ότι είμαι

ο καλύτερος, κατακτώντας την θέση του Principal Harpist της Συμφωνικής Ορχήστρας Νέων Αυστραλίας τον Δεκέμβριο του 2022.

Το παράδοξο με τον αρπιστή είναι ότι εντυπωσιάζει μόνο με την παρουσία του. Η εικόνα της άρπας παίζει καταλυτικό ρόλο. Η γεωμετρία της είναι μοναδική. Το κάθετο σχήμα της, η θέση του σώματος σε σχέση με το όργανο, η παράλληλη θέση των άκρων, η παραγωγή ήχων μόνο με το τοίμημα των χορδών και η ατμόσφαιρα που δημιουργεί είναι κάτι το μοναδικό. Αυτό ακριβώς λάτρεψα και εγώ.

Αν με ρωτάς αν και τα πόσο η καθημερινή μου ενασχόληση με την μουσική επηρέασε τον ίδιο μου το χαρακτήρα θα σου απαντούσα emphaticά ναι. Σίγουρα αφιερώνω μεγάλο μέρος της καθημερινή μου ζωής στις συνεχείς πρόβες. Ο προσωπικός χρόνος είναι μία πολυτέλεια. Δεν θα μπορούσα όμως να συνθέσω αν δεν αντλούσα ερεθίσματα από την καθημερινότητα. Πως θα μπορούσα να το κάνω κλεισμένος σε ένα δωμάτιο κάνοντας μονάχα πρόβες; Άλλωστε δεν συνθέτω για τον εαυτό μου αλλά για τους απέναντι. Πως θα μπορούσα να τους συγκινήσω εάν δεν ήμουν ένας από αυτούς. Με αυτή την έννοια αφιερώνω όλο μου το ταλέντο στο κοινό που θα μ' ακούσει.

Η ορχήστρα Νέων Αυστραλίας θα παρουσιάσει σε παγκόσμια πρεμιέρα το ορχηστρικό έργο

NGAPA WILLIAM COOPER

Διευθυντής ορχήστρας και συνθέτης Nigel Westlake

Concert Hall, Sydney Opera House
Δευτέρα 10 Ιουλίου 8pm

Το παράδοξο με τον αρπιστή είναι ότι εντυπωσιάζει μόνο με την παρουσία του. Η εικόνα της άρπας παίζει καταλυτικό ρόλο. Η γεωμετρία της είναι μοναδική.